

βούλονται. Καὶ ἐπειδὴ καὶ τὸ χρέος ὅπου ἔχει νὰ δώσῃ εἶναι ἄλλα ἕτερα τζεκκίνια εἴκοσι πέντε τῶν ἀδελφῶν Παύλου καὶ Σπύρου Βούτου ¹⁾ κρεσέρει τὴν ράτα ἄλλα ἕτερα τζεκκίνια, δύο ὅπου γίνονται τζεκκίνια δώδεκα, τὰ ὅποια ἀγροικοῦνται διὰ μία σωστὴ ράτα εἰς τὴν ὁλότῃ, ἰν τοῦττο τζεκκίνια πενήντα τρία, τὰ ὅποια ὅλα τὰ σαλδάρουνται μὲ τὴν ράτα τῶν δώδεκα, διὰ τὸ ὅποιον θέλει ρικορρέρει ὁ αὐτὸς Νίκλος εἰς τὴν δικαιοσύνη νὰ τοὺς ὀμπλιγάρη διὰ τὴν ὑπογραφὴ τῆς παρούσης, ἀλλέως νὰ τρέχῃ τὸ ἰνπένιον κατὰ τὸ πρῶτο μέρος τοῦ συμβασιμοῦ, διὰ τὸ ὅποιον μεινέσκει εἰς τὸ παρὸν μόνο βεβαιωμένη ἢ παροῦσα ἀπὸ τοὺς ἄνωθεν σ(ινιὸρ) σ(ινιὸρ) Μακρῇ, Σιγοῦρο καὶ Φραντζῇ, τὰ ὅποια τζεκκίνια πέντε ὁ ἄνωθεν Νίκλος τοὺς τὰ ἔδωσε εἰς τὸ παρόν. Καὶ οὕτως ἔμειναν εὐχαριστημένα τὰ μέρη εἰς μαρτυρίας καὶ βεβαίωσιν δίχως πρεγιουντίτζιον διὰ τὰ κουκκία ὅπου εἶχε ὁ Τζικόλας, εἰς μαρτυρίας.

† ἀντώνης Μακρῆς βεβαιώνω.

† Τωμάζος Δράκος ²⁾ ὑπογράφω διὰ ὄνομα τοῦ ἄνωθεν Νίκλου ἔτζι παρακαλεστός καὶ μαρτυρῶ.

† Γερόλιμος Φραντζῆς βεβαιώνω.

† Ἐκτωρ Σιγοῦρος βεβαιώνω.

† Δημήτρις Σκόρδιαρης μαρτυρῶ.

107.

Δάνειον ἡγγυημένον τῆς 25 Ἀπριλίου 1727. Νοτάριος Θ. Ζωναράς (βιβλ. 9 σ. 84).

† Ἐν Χριστοῦ ὀνόματι, ἀμήν. 1727 Ἀπριλίου 25. Τὴν σήμερον ὁ παρὼν σ(ινιὸρ) Δημήτρις Νίκλος τοῦ π(ο)τ(ἐ) Γιώργου, ὁ ὅποιος δίνει δανεικὰ τοῦ παρόντος μ(ισσέ)ρ Ἀντώνι Μποζίκη ³⁾ τοῦ π(ο)τ(ἐ) Γιάννη τζεκκίνια χρυσᾶ ἔμφρεττίβα εἴκοσιν, Νο τζ(εκκίνι)α 20, διὰ νὰν τοῦ πλερώνῃ τὸ διάφορο πρὸς δέκα τὰ ἑκατό, κατὰ τὴν τερμινατζιὸν Κορνάρα, τὰ ὅποια τζεκκίνια εἴκοσιν ὁ σ(ινιὸρ) Νίκλος τὰ ἔδωσε καὶ ἐμέτρησε κατέμπροστεν ἑμοῦ καὶ μαρτύρων καὶ τὰ ἔλαβε καὶ ἐπερίλαβε καὶ ὑπόσκειται μὲ τὰ καλά του, κληρονόμους καὶ διαδόχους του καὶ σωματικῶς νὰ τὰ ἐπιστρέψῃ εἰς πᾶσα του καλὴ ἀναζήτησι μὲ τὸ διάφορό τους

¹⁾ Οἶκογ. ἀπαντῶσα εἰς χωρ. Κατωστάρι. Ἐκ ταύτης τινὲς ὑπηρέτησαν ὡς συμβολαιογράφοι ἀπὸ τοῦ 1635 - 1761.

²⁾ Οἶκογ. ἐκ τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τῇ χρυσοβίβλῳ. Δράκου τοῦ, τοπων. ἀπαντᾷ εἰς περιοχὴν χωρ. Χαρτᾶτα καὶ Βολυμῶν.

³⁾ Ἡ οἶκογ. μαρτυρεῖται ἀπὸ τὸ 1507. Ὑπὸ τὸ ἐπώνυμον τοῦτο ὡς ὑπότροφοι τοῦ Φλαγγινείου φροντιστηρίου φέρονται οἱ Rodi Bouzichi - Patrasso 1723, Εὐθύμιος καὶ Λεονάρδος Μποζίκης ἐκ Πατρῶν 1741. Βλ. Κ. ΜΕΡΤΖΙΟΥ, ἐνθ' ἀν. σ. 123, 124, 127.

καὶ διὰ πλεόν καουτζιὸν τοῦ σ(ινιὸρ) Νίκλου καὶ ἐρχομένους του μπαίνει πιέτζος σίμουλ καὶ ἰνσόλιδουμ ὁ παρών. Καὶ ἔτσι εὐχαριστημένος μ(ισσέ)ρ Γληγόρις Κεφαλληνὸς τοῦ μ(ισσέ)ρ Κοσμᾶ ἀπὸ χωρίο Σκουλικᾶδο καὶ ὑπόσκειται καὶ αὐτὸς μὲ τὰ καλὰ του καὶ ἐρχομένους του καὶ σωματικῶς διὰ τὸ ἐπιστρέψιμο τῶν ἄνωθεν τζεκκινίωνε εἴκοσι καὶ διάφορό τους ἕως τὴν τελεία πλερωμή. Καὶ οὕτως ἐσυμφώνησαν καὶ ὑπόσκουνται ὡς ἄνωθεν εἰς μαρτυρίας καὶ βεβαιώσιν.

† τζώρτζης μαρτελάος μαρτυρῶ.

† μακρῆς ἀρέθος μαρτυρῶ.

† ἀντώνις μποζίκης βεβαιώνω.

† Γληγόρις κεφαλληνὸς βεβαιώνω.

[Ἐπὶ τοῦ περιθωρίου].

1733 Μαρτίου 23. Σήμερον ὁ ἄντικρυς Νίκλος ὁμολογεῖ πὼς ἔλαβε τὰ ἄντικρυς τζεκκίνια εἴκοσι καὶ διάφορό τους ἀπὸ τὸν ἄντικρυς Μποζίκη καὶ κράζεται πλερωμένος καὶ εὐχαριστημένος καὶ σβένει καὶ ἀννουλάρει τὴν ἄντικρυς γραφὴ καὶ βεβαιώνει ὑπὸ χειρὸς του.

† Δημήτρις Νίκλος βεβαιώνω.

108.

Ἀνώνυμον συνάλλαγμα τῆς 28 Ἀπριλίου 1727. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (βλ. 25 σ. 190).

† 1727 Ἀπριλίου 28. Τὴν σήμερον ἐνεφανίστησαν παρόντες σωματικῶς ἡ κυρὰ Κατερίνα, χήρα γυνὴ τοῦ π(ο)τ(ἐ) Λιοῦ Μηλιανοῦ μὲ τὸν υἱὸν τῆς τὸν Γιάννη ἀπὸ ἓνα μέρος καὶ ἀπὸ τὸ ἕτερον ὁ μ(ισσέ)ρ Νίκλος τῆς προφεσσιὸν μαραγκὸς καὶ ἐσυμφώνησαν ὡς ἀκολουθεῖ. Ἔχει ἡ ἄνωθεν χήρα παιδὶ ὀνόματι Ἀθανάσι καὶ ἀδελφὸς ρεσπεττίβος, ἕως χρονῶν δεκατεσσάρων καὶ ἐπιθυμῶντας νὰ τὸν μάθῃ τὴν αὐτὴν προφεσσιὸν τοῦ μαραγκοῦ, τὸ ἔδωσεν ἀπὸ καιρὸν πρὸς τὸν αὐτὸν μ(ισσέ)ρ Νικολὸν διὰ νὰ τὸ μαθητέψῃ, τὸ ὁποῖον παιδὶ εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν διὰ σοντισφατζιόνες τοῦ αὐτοῦ μαστόρου καὶ ὥσάν νὰ ἔχῃ καὶ ἀδελφὸς εὐχαριστημένη εἰς τὰ καμώματα τοῦ μαστόρου καὶ ρωτήματα τοῦ παιδιοῦ· λοιπὸν εἰς δυνάμεως τῆς παρούσης τὸν αὐτὸν Ἀθανάσι θέλουν ὅτι νὰ κοντινουάρῃ εἰς τὴν δούλεψι τοῦ αὐτοῦ μ(ισσέ)ρ Νικολοῦ χρόνους ὀκτώ, πρώτους ἐρχομένους, διὰ νὰ δουλεύῃ εἰς τὴν αὐτὴν προφεσσιὸν, κοντινουάροντας καὶ ὁ μάστορας ὑπόσκειται νὰ τὸν μαθητέψῃ εἰς τὴν αὐτὴν προφεσσιὸν εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν, τελειώνοντάς τονε τέλειον μάστορα, μὴν ἔχοντας ἄλλο χρέος ὁ μάστορας πάρεξ νὰ τοῦ κάμῃ τόσα παπούτζια ὅσα χαλάσῃ καὶ τὴν θροφήν του καὶ ἐνδυμασίαν του νὰ τὴν κάνουν ἡ ἄνωθεν μάννα του, ὡς ἄνωθεν, καὶ ἵν κᾶζο ὅπου τὸ παιδὶ φύγῃ ἀπὸ τὴν δούλεψιν τοῦ μαστόρου πρὶν τελειώσῃ ὁ καιρὸς, νὰ ἔχῃ χρέος ἡ μάννα